

Az „Ingatlan-nyilvántartás vagy telekkönyv“ – tárgyú konferenciáról

*Dr. Joó István egyetemi tanár –
ifj. Joó István újságíró*

Ismeretes, hogy a 70-es évek elején jogilag megalapozott, majd kialakított ingatlan-nyilvántartás létrehozásával Magyarországon megszűnt a telekkönyv, illetőleg az addig a bíróságok keretében folyó „tulajdon-nyilvántartási“ feladatok a MÉM (Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium, ma FVM) felügyelete alatt létrehozott ingatlan-nyilvántartás keretében folytatódtak.

Az olvasók jelentős része azt is tudja, hogy a korábbi két – de külön-külön működő – nyilvántartás összevonása nem ment végbe vita nélkül. Aztán később is egy-egy alkalommal a sajtóban, illetőleg egyéb fórumokon eltérő vélemények is elhangzottak. Újabban az új polgári törvénykönyv koncepciójának megfogalmazásakor került elő a kérdés (igazságügyi miniszter, illetőleg egyes bírók, ügyvédek nyilatkozatai).

Mivel a probléma újbóli és magas szintű felvetése alapvető jelentőségű, mind szakmai/ágazati,

mind pedig társadalmi szempontból is, az MFTTT vezetése egy kifejezetten a „telekkönyv/ingatlan-nyilvántartás“ tárgyú országos konferenciát szervezett, annak érdekében, hogy széles körű részvétel mellett – az érintett két tárca képviselői jelenlétében (IM és FVM) – vitassa meg a kérdést, és alakítson ki a probléma megoldását segítő állásfoglalást.

A kétnapos konferencia 2002. november 21–22-én volt a Sunlight Hotelben (Bp. XII. Eötvös u. 41.). A kiküldött meghívók, illetőleg felkérő levelek alapján több mint száz szakember jelent meg. De jelen volt *dr. Berczi Norbert* helyettes államtitkár (FVM), *dr. Detrekői Ákos* akadémikus, az MFTTT választott elnöke, továbbá az FVM FTF, a FÖMI, a földhivatalok és vállalkozások képviselőinek széles köre, ezen kívül a Mérnöki Kamara illetékesei és a Földmérési Vállalkozók Egyesületének több tagja. Ugyanakkor az Igazságügyi Minisztérium (IM) nem képviseltette magát.

Dr. Detrekői Ákos akadémikus, az MFTTT elnöke üdvözli a tanácskozást; jobb szélén dr. Berczi Norbert helyettes államtitkár (FVM); középen Bartos Ferenc, az MFTTT főtitkára (Fotók: Pálinkás László)

A konferencia jelentőségét még növelte egyrészt az a tény, hogy a résztvevők nagyobbik részét az ingatlan-nyilvántartást ténylegesen végző szakemberek, illetőleg az őket irányítók tették ki. De részt vett két ország (Szlovákia, Norvégia) ugyanilyen országos szervezetének magas szintű képviselője is, és előadásaikban ismertették a náluk működő, illetőleg továbbfejlesztés alatt lévő rendszert.

Megállapítható, hogy a kétnapos konferencia igen hatékony volt, mely a színvonalas előadások és konzultáció alapján külön ajánlást is elfogadott a téma további kezeléséhez.

A Geodézia és Kartográfia 2002/12. számában (31–33. oldal) már adtunk egy előzetes rövid tájékoztatást a konferenciáról, és közreadtuk az elfogadott „ajánlás” teljes szövegét is. Folyóiratunk mostani számában egyrészt közöljük a rendelkezésünkre álló legjelentősebb előadásokat, másrészt tájékoztatjuk az olvasókat a tanácskozás fontosabb részleteiről.

*

A tanácskozás nyitó ülészakán az elnöki teendőket (egyúttal a rendezvény szervezését is) ellátó *Bartos Ferenc* (MFTTT főtitkár) bemutatta a magas rangú vendégeket, majd átadta a szót az MFTTT elnökének.

Detrekői Ákos akadémikus (az MFTTT elnöke, a BME rektora) a résztvevők köszöntése után rámutatott a konferencia témakörének jelentőségére. Elmondta, hogy a Társaság nevében a két érintett tárca (IM, FVM) közigazgatási államtitkárnak küldte el a felkérő leveleket. Közülük az FVM *dr. Berczi Norbert* helyettes államtitkár révén képviselteti magát, az IM azonban, bár udvarias levélben válaszolt, de egyúttal közölte, hogy nem vesz részt a konferencián. Ennél bölcsebb dolog lett volna (jegyezte meg *Detrekői* akadémikus), ha az IM „meghallgatta volna a másik fél érveit”.

Detrekői akadémikus érintette még a földügyi szakigazgatás utóbbi néhány éves túlzott leterheltségét, továbbá, hogy az apparátus tekintélyét „nem segítette” az elmúlt időszak (négy év) vezető-változásainak sorozata.

Dr. Berczi Norbert h. államtitkár megnyitó előadásában reális képet adott a földügy közelmúltjáról, annak jelenlegi helyzetéről és a jövőbeli feladatokról. Az előadáson elhangzottak közül különösen a következők érdemelnek kiemelését.

Munkánk és a mostani tanácskozás kapcsán nem a földügyi szakemberek, illetőleg a jogászok közötti szembenállásról van szó, hanem szemlé-

Résztvevők; balról jobbra: Hornansky I. (Szlovákia), Hardlevaer, H. (Norvégia), Tóth Mária és dr. Mihály Szabolcs, a FÖMI főigazgatója

A hallgatóság egy része; jobbról elől dr. Csontos Lajos, a Geod. Rt. vezérigazgató-helyettese, majd Szabó Béla, az MFTTT Ellenőrző bizottságának elnöke, tőle balra Fister György, a Heves Megyei Földhivatal vezetője, mögöttük Bartos István hivatalvezető (Nógrád Megyei Földhivatal)

Készülődés a vitára; jobbról balra: dr. Latkóczy Olga osztályvezető, dr. Krezinger György fogalmazó és Gál Csaba vezető tanácsos (FVM FTF)

letbeli különbségről. A lényeg, hogy miképpen lehet még jobban kiszolgálni az állampolgárokat.

A munkánk eredményének elismertetésében könnyebb dolga lenne a szakágnak, ha nem lenne elmaradás az ingatlan-nyilvántartás vezetésében. Ugyanakkor a földügy stratégiáját „maga a szakma kell, hogy meghatározza“, amelynek e jogosultságáról rendszeres tájékoztatást kell adni az FVM vezetése számára.

A „televíziós/ingatlan-nyilvántartás“ vitával összefüggésben a következők hangzottak el.

– Az ingatlan-nyilvántartás egyre hatékonyabban látja el feladatát; annak ellenére, hogy az elmúlt évek földpolitikai programjai keményen terheltek az apparátust.

– A televíziós újítási megvalósítása nem egyszerűen csak a mostani rendszer szétválasztását (kettévágását) jelentené, hanem azt is, hogy a maradék részt újra kellene felépíteni (többlet ráfordítás).

– Meggyőződése, hogy a közigazgatás keretében működő ingatlan-nyilvántartás is képes olyan szintű munkát végezni, mint a bíróságok keretében.

– Kiemelte, hogy az ingatlan-nyilvántartási tevékenység lényegesen nagyobb és szerteágazóbb, mint a televíziós. Példaként említette, hogy a cégbíróságok száma 20–30, a földhivatalok száma pedig (megyék és körzetek) 136.

Az előadó megemlítette még, hogy

– a nyilvántartást (bizonyos feltételek mellett) rendben lehet tartani; ugyanakkor nem lehet kitérni az újabb földpolitikai programok elől,

– a lemaradást illetően látni kell, hogy a kilencvenes évek elején végbement tulajdonviszonyi változások erősen megnövelték a munkát (földprivatizáció, lakások eladása stb.).

Az előadó végül úgy foglalta össze a tárca véleményét, hogy a nyilvántartás szétválasztása utáni szerkezet lényegesen többé kerülne, mint az ingatlan-nyilvántartás egyben tartása és fejlesztése.

Apagyai Géza, az FVM FTF vezetője és dr. Latkóczy Olga osztályvezető közös előadásában a hallgatóság további ismeretekkel gazdagodott az ingatlan-nyilvántartás eredményeit illetően; különösen pedig annak korszerűsítése vonatkozásában.

• Az előadás főbb elemei a következők voltak.
• A földnyilvántartás és televíziós történetének rövid vázolója.

• Az ingatlan-nyilvántartás létrehozásának indokai és a szervezet létrehozása (1972).

• A nyilvántartás továbbfejlesztését célzó nemzetközi törekvések főbb ismérvei.

• Az ingatlan-nyilvántartás jövőbeli feladatainak felvázolója:

Az FVM FTF képviselői; jobbról balra Apagyai Géza mb. főosztályvezető, Tóth Sándor vezető főtanácsos

Dr. Ágfalvi Mihály főigazgató-helyettes, a székesfehérvári Geoinformatikai Kar felsőfokú szakember-képzését ismerteti

Dr. Papp Iván, a Baranya Megyei Földhivatal vezető helyettese a földmérési szakközépiskolák ingatlan-nyilvántartási oktatásáról beszél

Dr. Boros Gizella osztályvezető (Csongrád Megyei Földhivatal), a nagy számú hozzászóló egyike

- a földhivatalok szakmai bázisának bővítése,
- az infrastruktúra továbbfejlesztése,
- az ingatlan-nyilvántartásról szóló (1997. évi) törvény továbbfejlesztése,
- a jelzálogjogi szabályok korszerűsítése,
- a termelésből való kivonás és a megvalósult beruházások nyilvántartási feladatai.

Dr. Fenyő György „A földnyilvántartás és telekkönyv helyébe lépő ingatlan-nyilvántartás” c. előadásában bevezetőül röviden áttekintette az ingatlan-nyilvántartás bevezetése előtti helyzetet, és tételesen felsorolta azokat az okokat, amelyek miatt szükségessé vált – a korábbi telekkönyv és földnyilvántartás összevonásával – az egységes ingatlan-nyilvántartás létrehozása. Az okok között különösen a következőket emelte ki.

- a két nyilvántartás párhuzamos vezetése,
- a teljesség hiánya,
- a közhitelesség problémái,
- egyre erősödő eltérés a két nyilvántartás között és
- az értesítési kötelezettség problémái.

Az előadó felsorolta azon irányelveket (követelményeket) is, amelyeknek az összevont, egységes ingatlan-nyilvántartásnak meg kellett felelnie. Ezek a következők voltak:

- legyen megbízható ingatlan-vagyonteltár,
- a valóságos állapotot tükrözze (ennek érdekében kellett előírni az értesítési és a változás-bejelentési kötelezettséget),
- a hiteles tanúsítás,
- a nyilvánosság elve,
- a telekkönyvben lévő sajátos (állampolgári, személyi) jogok átvétele,
- bejegyzéshez az eredeti okiratok bemutatásának kötelezettsége,
- a bejegyzésekkel összefüggő kifogások esetén a bírói jogorvoslat lehetősége,
- a nyilvántartott adatok kötelező használata.

Az előadó az ingatlan-nyilvántartás tevékenységével összefüggésben ismertette az Állami Számvevőszék (ÁSZ) 2000. évi megállapításait és az ajánlásokat. Megjegyezte, hogy a rendezvényre (az IM-en kívül) célszerű lett volna meghívni bírákat, közjegyzőket is. Továbbá (mivel erre nem került sor) javasolta, hogy legyen még egy olyan fórum, amelyen a felhasználók (bírók stb.) is kifejtethetik véleményüket.

Hornansky Imrich, a Szlovák Köztársaság Geodéziai Szolgálatának nemrég nyugállományba került vezetőjének „A szlovákiai telekkönyv/ingatlan-kataszter az EU felé vezető úton” c. előadásából számos olyan ismerettel gazdagodhattunk, ame-

Oskó András felkért hozzászóló (a Fővárosi Földhivatal vezető-helyettese); jobbról dr. Mihály Szabolcs (a FÖMI főigazgatója)

Ajkay Dezsőné hivatalvezető-helyettes (Vas Megyei Földhivatal), felkért hozzászóló

Feketéné Tóth Gabriella hivatalvezető (Veszprém Megyei Földhivatal), felkért hozzászóló

A sokat próbált kollégák; balról jobbra: Kovács Károlyné osztályvezető (FÖMI), Zsámboki Sándor ny. FTF főosztályvezető, Oskó András hivatalvezető-helyettes

lyeket addig csak részben ismertünk, és amelyek megvilágítják a II. világháború utáni nyilvántartások különbözőségét (magyar és szlovák viszonylatban), másrészt bemutatják az EU felkészülés földügyi feladatainak hasonlóságait.

Az elhangzott előadásból (mivel egyúttal azt magát is közöljük) a következők kiemelésére vállalkozunk.

a) A két ország az egykori Osztrák–Magyar Monarchia keretében létrehozott kataszteri és telekkönyvi rendszert örökölte. Ez a „közel azonoság” lényegében a II. világháború végéig fennmaradt.

b) A II. világháború után kialakult szocialista országok keretében a földmérési és nyilvántartási programok is közel hasonló elvek szerint valósultak meg; eltekintve egyes helyi sajátosságoktól; pontosabban a Trianon-tól a két ország rész (cseh és szlovák) teljes különválásáig eltelt idő alatt létrejött változásoktól.

c) Szlovákiában a telekkönyv 1951-től valójában nem működött; illetőleg egyes változások bejegyzése csak szórványosan történt meg. Az 1964-től megalakult ingatlan-nyilvántartás főképpen a külterületi földhasználatokkal – a lakott területek esetében pedig a tulajdoni viszonyokkal – foglalkozott.

d) Az 1949-től megkezdett kollektivizálás nem jelentette a közös művelésbe vont mezőgazdasági területek és erdők tulajdonjogának megváltozását. Az ingatlan-nyilvántartás csak a használati viszonyokat tartotta nyilván. Ugyanezeknél egyszerűsített eljárást alkalmaztak (parcellaszám megjelölés, helyszínrajz vagy egyéb műszaki adatok nélkül).

e) A külterületeken időközben megvalósított beruházások eredménye csak esetenként került átvezetésre.

f) 1949–1989 között egyetlen állami szerv sem volt megbízva a külterületi tulajdonjogi változások vezetésével. Így 1989 után a tulajdoni jogok rendezésénél csak a telekkönyv 1949-es állapotából lehetett kiindulni (40 év!).

g) Szlovákiában a rendszerváltás után a tulajdonjog védelme érdekében fontos feladat volt az ingatlanokhoz fűződő jogok nyilvántartásának újbóli szabályozása. Ebben két szabályozás jelent meg; 1992-ben, majd 1995-ben megjelent a telekkönyvről/ingatlan-kataszterről szóló 162/1995. sz. törvény.

h) A szlovák telekkönyv az ingatlanok mértani adatait, jegyzékét és leírását tartalmazza; beleértve a tulajdonjogot és az azzal kapcsolatos jogszabályokat és terheket is.

Dr. Remetey-Fülöpp Gábor, az FTF vezető főtanácsosa előadás közben

Dr. Schock László, a FÖMI osztályvezetője

Nagy István vállalkozó (Zalaegerszeg) véleményét ismerteti

Kiss Sándor, a Békés Megyei Földhivatal vezetője, felkért hozzászóló

Winkler Péter (FÖMI tudományos főigazgató-helyettes) javaslatait ismerteti

Dr. Máthay Csaba (Fejér Megyei Földhivatal vezetője) felkért hozzászóló

i) A leírtakon kívül az előadó felhívta a figyelmet az EU konvenció 6. sz. cikkelyére. Ebben olyan integrált információs rendszer kiépítését ajánlják, amely egyetlen intézmény felügyelete mellett működik, hogy „ne történjen meg ezek kettő vagy több minisztérium/főhatóság közötti megosztása“!

j) 1997. decemberében Szlovákiában létrejött az ún. Nemzeti Program, amely Szlovákia EU-csatlakozásának elősegítését szolgálja. Ennek megfelelően a szlovák Földmérési, Térképészeti és Telekkönyvi Hivatal az állami szektor ingatlan-nyilvántartásért felelős fontos része.

k) Az operatív feladat a felújított nyilvántartás megvalósítása; azaz a mai 63 %-os készenlét 100 %-ra történő emelése. Ez azonban igen nagy terhet jelent, amelyet a meglévő forrásokból nem lehet megoldani. Ugyanakkor nincs meg a politikai akarat a források indokolt bővítésére; ehelyett inkább a jelentkező megnövekedett igényeket az érintettek (állampolgárok, jogi személyek) kívánják áthárítani. Emiatt több kritika éri a szlovák hivatalt; és (ott is) a „telekkönyv megújulásának szükségességéről“ beszélnek.

Nagy figyelmet keltett *Herdlevaer Heming* úr, a norvég Térképészeti Szolgálat Földügyi és Kataszteri Országos Központja igazgatójának előadása, aki a „Földügyi igazgatás és a kataszter Norvégiában“ című előadásában tárgyalta a bennünket is érintő kérdéskört.

Az előadás rövid bemutatásánál utalni kell arra, hogy abban nem a norvég nyilvántartás jelenlegi gyakorlati bemutatásán volt a hangsúly, hanem annak éppen mostanában zajló reformján! (A mi tömörített bemutatásunknak az a célja, hogy a norvég reform lényeges elemeit felvillantsuk.)

A jelenlegi norvég földügyi helyzetet a következők jellemzik: két (digitális) nyilvántartás létezik, amelyek közös on-line módon érhetőek el. A katasztert a Környezeti Minisztérium, az ingatlan-nyilvántartást pedig az IM felügyeli, amely ellátja a központi nyilvántartást is, de a helyi nyilvántartást 87 bíróság végzi.

Norvégiában a parlament 2002-ben döntött arról, hogy összevonják a két nyilvántartást (katasztert és ingatlan-nyilvántartást), és az összevont nyilvántartás a Kataszteri és Térképészeti Hatósághoz kerül!

Az új kataszteri törvény 2003 tavaszán kerül a parlament elé. Ennek fő elemei:

- a magán földmérési engedélyezése,
- törvényi alap a két új típusú nyilvántartáshoz,
- új tulajdon-nyilvántartás az új kataszterhez.

*Bartos Ferenc,
az MFTTT
főtitkára is-
merteti a
konferencia
ajánlását*

Az 1999-ben indult új kataszter projekt célja az adminisztráció egyszerűsítése; helyi-, központi-, és a magánszektor területén.

A folyamatban lévő fejlesztések alapján a bevezetést 2003/2004-ben tudják megkezdeni és két év alatt befejezni.

Az előadásból még számos részletet lehetne bemutatni, de hely hiányában most csak két dolgot érintünk. Ezek közül az egyik a három nyilvántartásból álló integrált földinformációs rendszer. A másik témakör pedig tulajdonképpen néhány jellemző példa a norvég ingatlan-nyilvántartásról. Ezek a következők.

a) A tulajdonnal kapcsolatos jogügylet az aláírás pillanatában válik hatályossá. Az okiratot bárki megírhatja. A hivatalos nyilvántartásba vétel nem kötelező, de azért a legtöbb esetben élnek vele, mivel ez védeltséget jelent.

b) Az állam kártérítést fizet a nyilvántartás hibájából keletkezett kárért (ez a befizetések kb. 1%-a).

c) A norvég ingatlanügyek jellemzői:

– A nyilvántartási ügyek száma évente mintegy egymillió; ebből adás-vétel 150 000, jelzáloghitel 450 000,

– A nyilvántartási díj 100–150 euró (kb. 25–30 000 Ft), és az így jelentkező bevétel a teljes működés költségének háromszorosa,

– A nyilvántartásba vétel átlagos ideje 1,2 nap.

A konferencián elhangzott többi előadást már hazai szakemberek tartották. Ezeknek az eddigiekhez hasonló részletességű bemutatása már túlságo-

san elnyújtaná a mostani tájékoztatót. Másrészt amúgy is célszerűbb lenne, ha az előadók saját maguk vállalkoznának gondolataik megfogalmazására, amelyek közreadását a folyóirat szerkesztőbizottsága bizonyára készséggel támogatja.

E megfontolások alapján a további előadásoknál elsősorban azok pontosabb címét adnánk meg, és szükség szerint tennénk egy-két megjegyzést (utalást) annak lényegével kapcsolatban.

Dr. Mihály Szabolcs FÖMI főigazgató „Kataszteri rendszerek az EU tagállamaiban” címmel tartott igen hasznos, a résztvevők nemzetközi ismereteit és ezek alapján az összehasonlító képességüket gazdagító előadást. Tárgyalta a nyilvántartások világszerte történő megújítását ösztönző dokumentumokat, és értelmezte azok jelentőségét (Bathursti Nyilatkozat, FIG állásfoglalások, EU elvek stb.).

Összefoglalásul megállapította, hogy a nemzetközi törekvéseknek megfelelően Magyarországon a meglévő egységes ingatlan-nyilvántartás (kataszteri rendszer) koncentrációjának fenntartására és korszerűsítésére van szükség, amelynél a legjobb megoldás az egyetlen főhatóság alatt működő szervezet; vagy ha több felügyeleti szerv lenne is, akkor is csak egyetlen adatbázist célszerű kialakítani és működtetni.

Dr. Ágfalvi Mihály főigazgató-helyettes (Székesfehérvár) előadásának címe a következő volt: „Tapasztalatok az ingatlan-nyilvántartó szakemberek felsőfokú képzéséről”. Ebben áttekintette a székesfehérvári kar kialakulásának és fejlődésének történetét, tapasztalatait (egészen napjainkig), és érzékeltette a résztvevőkkel a fehérvári Geoinformatikai Kar készségét arra, hogy alapvető képzési, továbbképzési bázisa legyen a magyar földügynök.

Dr. Papp Iván hivatalvezető-helyettes (Baranya megye) „Az ingatlan-nyilvántartás oktatása a földmérési szakközépiskolákban” c. előadásában elmondta (kritikai elemektől sem mentes) véleményét a hazai középfokú szakember-képzéssel és abban az ingatlan-nyilvántartás oktatásával kapcsolatban.

Dr. Forgács Zoltán (közigazgatási főtanácsadó, FÖMI) elsősorban igazságügyi szakértői tapasztalatai alapján tartotta meg „Telekkönyv és ingatlan-nyilvántartás az igazságügyi szakértői gyakorlat szemszögéből” c. előadását.

Dr. Remetey-Fülöpp Gábor (vezető főtanácsos, FVM FTF) (a második napi ülésen megtartott konzultációk előtti) előadása keretében először a Világbank és az ENSZ FAO szervezetben Magyarországon most kiépülő Regionális Földügyi Tudásköz-

pont jelentőségével és az abból fakadó előnyökkel foglalkozott. Ennek keretében tárgyalta az ún. „Bécsi kezdeményezést” (1999) és annak egyes témáit, továbbá a magyar földügy egyéb nemzetközi vonatkozásait. Így az előadás hozzájárult a konferencia résztvevőinek nemzetközi (de különösen európai) tájékozottságának növeléséhez.

A kétnapos konferencia második napja az előző napi előadások részletes megvitatásával (azok kiegészítésével) telt el. Ennek alapján született meg az ajánlás is (amelyet lapunk 2002/12. számában már közöltünk).

Az aktív és sokrétű félnapos konzultáció során azok a tapasztalt (tájékozott) szakemberek is kifejtették véleményüket, akik az előadók között nem szerepeltek.

A második napi konzultáció bebizonyította, hogy ilyen rendezvényeken nemcsak az előadásokra, hanem annak érdemi megvitatására is szükség van. Ez a lehetőség nagyban hozzájárult a sokoldalú megvitatáshoz, az eltérő vélemények közelítéséhez és végül egy olyan ajánlás elfogadásához, amely célirányos fogalmazásával alkalmas az érintett főhatóságok tájékoztatására, és jól használható a további tárgyalások indokolt irányú folytatásához (lezárásához).

A konzultáció hatékonyságát (dinamikáját) mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az előzetesen felkért hozzászólók (*Ajkay Dezsőné, Feketéné dr. Tóth Gabriella, Kiss Sándor, dr. Latkóczy Olga, dr. Máthay Csaba és Osskó András*) számát jóval meghaladó résztvevő szólalt fel; konkrét javaslatokkal, az ajánlás szövegének gazdagítása (pontosítása) céljából. Így született meg a már említett (és a földhivatali szakemberek véleményeit még jobban figyelembe vevő), egyhangúlag elfogadott ajánlás!

Összefoglalva, a konferenciával kapcsolatban a következő megállapításokat tehetjük.

Az MFTTT operativitását bizonyítja a konferencia rövid idő alatti előkészítése és sikeres lebonyolítása. A konferencia eredményeként megszületett ajánlás pedig kellő információval szolgál az érintett tárcák további megbeszéléseihez.

A földügyi-térképészeti szakterület részéről reméljük, hogy az FVM és IM közötti tárgyalások (és megállapodás) biztosítani fogják a hazánkban már kialakult egységes ingatlan-nyilvántartás megmaradását; figyelembe véve a nemzetközi szervezetek ugyanilyen irányba mutató ajánlásait is. Más oldalról, az ingatlan-nyilvántartást is felügyelő mezőgazdasági és vidékfejlesztési kormányzat is figyelembe veszi a közelmúlt tapasztalatait, amely szerint a földhivatalok csak úgy lesz-

nek képesek megnövekedett feladataikat ellátni (benne az ingatlan-nyilvántartási elmaradásokat felszámolni) és a jövő korszerű nyilvántartását belátható időn belül kialakítani, ha a következők figyelembevételre kerülnek:

a) A korszerű nyilvántartás csak a korszerűsített térképrendszer bázisán (DAT) és az azokhoz tartozó geodéziai hálózati alapok megőrzése és továbbfejlesztése révén hozható létre.

b) Ugyanakkor ismert, hogy a DAT-program pénzügyi igényeinek csak elenyésző részét teszik ki a költségvetési források, az NKP forrásai (bankhitel) pedig gyakorlatilag kimerültek.

c) A következő esztendőekben a földhivatalokat csak úgy lehet újabb földpolitikai feladatokkal terhelni, ha az ezekhez szükséges források (működés, létszám és eszközök) biztosításra kerülnek.

About the conference on „Unified Land Registry or Legal Registry and Land Cadastre“

*I.Joó–I. Joó, Jun.
Summary*

Concerning the land cadastre and legal registry there is nowadays in Hungary a hard question; „Which road leads to the best future“; either Unified Land Registry System being from 1972 or Legal Registry and Land Cadastre should be functioning parallel.

In these questions there has been organized a conference (21–22 November 2002, Budapest Sunlight Hotel). The number of participant exceeded the hundred. *Dr. Norbert Berczi* deputy state secretary (Ministry of Agriculture and Rural Development) performed the opening speech. As a result of conference a recommendation has been adapted.

This article gives a comprehensive information about the topic, furthermore about the papers, discussion and recommendation.

(Note: The next four papers [N. Berczi; G. Apagyí–O. Latkóczy; I. Hornansky and Z. Forgács] performed at the same conference have not English summaries!)

A fogadás megnyitása; jobbról balra: dr. Berczi Norbert helyettes államtitkár (FVM) és Bartos Ferenc, az MFTTT főtitkára

További képek a minisztériumi fogadásról

A norvég vendégek (Heming Herdlevaer, feleségével és gyermekével) dr. Mihály Szabolcs és Benedek Istvánné társaságában

Az ifjú norvég „föld-ügyes” és itteni „pótmamája”